

10.6.2021

EOAK/1726/2020

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Mikko Sarja

EDUNVALVONNAN TARPEEN SELVITTÄMISEN KÄSITTELYAJAT

1 KANTELU

Kantelija arvosteli Lapin maistraatin ja Lapin kärjäoikeuden menettelyä edunvalvojan määräämistä koskevan asian käsittelyssä ja erityisesti asian käsittelyaikaa.

Kantelun mukaan asia oli pantu maistraatissa vireille 8.8.2019, maistraatti oli 5.11.2019 tehnyt kärjäoikeudelle hakemuksen edunvalvojan määräämiseksi ja kärjäoikeus oli ratkaissut asian 18.3.2020.

Kantelija kertoi lähettäneensä asian käsittelyä koskevan sähköpostin kärjäoikeudelle 7.1.2020 ja saaneensa samana päivänä vastaanottokuitin viestin saapumisesta. Kantelija ei kuitenkaan ollut saanut vastausta yhteydenottoonsa. Edelleen kantelija kertoi, että kärjäoikeuden haastemies oli ottanut häneen puhelimitse yhteyttä helmikuun 2020 alkupuolella ja kertonut käyneensä hoitokodissa sen henkilön luona, jonka edunvalvonnasta oli kyse, keskustellakseen tämän kanssa. Kantelija piti tätä tapauksen olosuhteissa epäasianmukaisena.

2 SELVITYS

Kantelun johdosta hankittiin Digi- ja väestötietoviraston tarkastajan selvitys ja ryhmäpäällikön lausuma sekä viraston lausunto ja Lapin kärjäoikeuden kärjänotaarin ja haastemiehen selvitykset sekä laamannin lausunto. Asiakirjoista ilmenee muun muassa seuraavaa.

2.1 Digi- ja väestötietoviraston selvitykset

2.1.1 Tarkastajan selvitys

Ilmoitus edunvalvonnan tarpeen selvittämiseksi oli tullut maistraattiin 6.8.2019 ja 12.8.2019 oli pyydetty lääkärinlausunto ja asiaan osallisille oli lähetetty lausumapyynnöt. Lääkärinlausunto oli saapunut 9.9.2019. Määräaika lausumien antamiselle oli 2.9.2019 ja ne saapuivat 2.9. ja 10.9.2019 välisenä aikana.

Asiassa oli vielä ilmennyt tarve keskustella kantelijan kanssa, joka oli aiemmin hoitanut edunvalvontaan esitetyn asioita. Tämä johtui siitä, että saaduista lausumista ei ollut riittävästi selvinnyt, oliko olemassa sellaisia lain edellyttämiä hoitamattomia taloudellisia asioita, joiden hoitamiseksi edunvalvojan määrääminen viime sijaisena keinona olisi

tarpeen. Keskustelu katsottiin tarpeelliseksi käydä paitsi edunvalvojan tehtävän sisällöstä myös edunvalvojan oikeuksista ja velvollisuuksista, jotta voitaisiin arvioida kantelijan sopivuutta edunvalvojan tehtävään, mikäli edunvalvojan määrääminen olisi tarpeen. Puhelinkeskustelu kantelijan kanssa oli järjestynyt vasta 24.10.2019 johtuen työtilanteesta sekä siitä, että kantelijaa ei ollut tavoitettu puhelimitse. Keskustelu oli järjestynyt sen jälkeen, kun kantelijalle oli lähetetty sähköpostia 22.10.2019. Hakemus käräjäoikeuteen on lähetetty 5.11.2019.

2.1.2 Ryhmäpäällikön lausuma

Ryhmäpäällikön näkemyksen mukaan edunvalvonnan tarvetta oli selvitetty asianmukaisesti ilman aiheetonta viivästystä ja asia oli käsitelty hallintolain ja hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti.

2.1.3 Digi- ja väestötietoviraston lausunto

Asia olisi ollut käytännössä ratkaistavissa vasta 24.10.2019 jälkeen, jolloin kaikki asian ratkaisemiselle tarvittava selvitys oli saatu. Hakemus käräjäoikeudelle oli lähetetty 5.11.2019. Asian käsittely oli kestänyt kolme kuukautta. Kun otetaan huomioon asian laatu ja asian ratkaisemiseksi tarvittavien selvitysten määrä, sekä se, että valmistelijoilla on koko ajan käsiteltävänä useita kymmeniä asioita, joita on edistettävä koko ajan, asian käsittely oli sujunut ilman aiheetonta viivästystä.

2.2 Käräjäoikeuden selvitykset

2.2.1 Käräjänotaarin selvitys

Edunvalvonta-asia oli tullut käräjäoikeudessa vireille 5.11.2019 ja se oli jaettu käräjänotaarin työjonoon 7.11.2019. Käräjänotaari oli aloittanut tuomioistuinharjoittelunsa 4.11.2019. Tästä ja käräjänotaarille edelliseltä notaarilta siirtyneestä pitkästä tyolistasta (käräjänotaarin laskelmien mukaan jaettuja juttuja oli hänen työjonossaan ensimmäisen viikon jälkeen yli 170) johtuen oli kyseisen asian laittaminen tiedoksiantoon kestänyt jonkin verran tavanomaista ja tavoiteltua kauemmin. Käräjänotaari oli laittanut asiaa tuolloin hoitaneelle sihteerille 26.11.2019 pyynnön lähettää lausumapyynnöt ja hän oli näin toiminut 27.11.2019. Lausumapyyntöihin oli postilakon vuoksi laitettu vastausaikaa 30 päivää tiedoksisaannista (normaalin 14 päivän sijaan).

Asia oli laitettu haastemiehen kautta tiedoksi annettavaksi edunvalvontaan esitetyle ja hänen puolisolleen. Tiedoksiannon määräpäiväksi oli molempiin laitettu 27.12.2019.

Kantelija oli 7.1.2020 lähettänyt käräjäoikeuden kirjaamoon viestin otsikolla "Tiedustelu". Viesti oli toimitettu käräjänotaarille, jolloin hän oli lähettänyt sen edelleen saman päivän aikana haastemiesten virastopostiin ja tiedustellut, mikä on jutun tiedoksiantojen vaihe. Käräjänotaari oli jäänyt odottamaan haastemiesten vastausta ennen vastaamista kantelijalle. Käräjänotaari ei ollut tuolloin saanut vastausta haastemiehiltä ja tämän jälkeen hän oli ilmeisesti unohtanut myös itse vastata kantelijalle, mitä käräjänotaari on pahoitellut.

Käräjännotaari oli seuraavan kerran 24.1.2020 laittanut haastemiesten virastopostiin uuden tiedustelun siitä, mikä on tiedoksiantojen tilanne. Tämän jälkeen haastemieheltä oli tullut edunvalvontaan esitetystä henkilöstä estetodistus. Jutun sihteerin oli tämän jälkeen 30.1.2020 jälleen tiedustellut sähköpostilla haastemieheltä edunvalvontaan esitetyn henkilön puolison tiedoksiannon tilannetta. Tähän haastemies oli vastannut ja kertonut, että tiedossa ollut osoite ei vaikuttanut asutulta, mutta haastemies oli ilmoittanut jatkavansa etsintöjä. Haastemies kertoi myös, ettei hän ollut saanut kantelijaan yhteyttä, mutta totesi sitäkin kautta vielä yrittävänsä edunvalvontaan esitetyn henkilön puolison tavoittamista.

Haastemies oli tavoittanut edunvalvontaan esitetyn henkilön puolison tiedoksiantoa varten 13.2.2020. Haasteasiakirjoissa on ollut vastausaikana 30 pv, joten vastausaika oli päättynyt 14.3.2020. Kun vastausta ei määräajan päättymispäivää seuranneena maanantaina ollut tullut, käräjännotaari oli tiistaina 17.3.2020 luonnostellut päätöksen. Sihteerin oli 18.3.2020 ottanut päätökselle ratkaisunumeron ja toimittanut sen ohjeiden mukaisesti asiaan osallisille.

Asian viivästyminen oli käräjännotaarin mukaan johtunut enimmäkseen siitä seikasta, etteivät haastemiehet olleet tavoittaneet edunvalvontaan esitetyn puolisoa ennen helmikuuta. Käräjännotaari oli katsonut, ettei puolison kuulemisesta ollut voitu luopua.

2.2.2 Haastemiehen selvitys

Haastemiehen mukaan kantelija kiinnittää huomiota asiaan, joka on puhuttanut haastemiespiirejä jo pitemmän aikaa, eli tiedoksiantomenettelyyn tilanteessa, jossa lääkärinlausunnossa todetaan, ettei henkilöä voida kuulla asiassa.

Hoivakodeissa tiedoksianto tapahtuu aina henkilölle nimetyn hoitajan läsnä ollessa, tai jos hän ei ole vuorossa, tutun hoitajan läsnä ollessa kuitenkin. Varsinaista tiedoksiantoa kuitenkin tapahtuu harvoin, joten kysymys on lähinnä tilan toteamisesta.

Haastemiehellä ei ole valinnan mahdollisuuksia asiassa. Laki velvoittaa haastemiehen toimittamaan tiedoksiantoja palvelemaan tuomioistuimen tuomiopiirin alueella. Hyvää hallintoa tai ketään henkilöä ei ollut nyt loukattu. Haastemies toimii aina tilanteen vaatimalla hienotunteisuudella. Vielä haastemies on viitannut käräjäoikeusverkoston harvenemiseen ja sitä kautta etäisyyksien kasvamiseen, mikä vaikuttaa myös tiedoksi antamisen aikatauluihin.

2.2.3 Laamannin lausunto

Asian käsittely käräjäoikeudessa oli kestänyt runsaat neljä kuukautta (5.11.2019 – 18.3.2020). Käsittelyaika oli ollut noin 1,5 kuukautta pidempi kuin vuonna 2019 ratkaistujen hakemusasioiden keskimääräinen käsittelyaika kaikissa käräjäoikeuksissa (2,6 kk) ja Lapin käräjäoikeudessa (2,6 kk). Käsittelyaika on kuitenkin ollut normaalin vaihtelun rajoissa. Asian keskimääräistä pidemmän käsittelyajan pääsyinä ovat olleet käräjännotaarin selvityksen mukaisesti postilakon vuoksi

pidennetty vastausaika ja vaikeudet antaa lausumapyyntö tiedoksi edunvalvontaan esitetyn henkilön puolisolle. Laamannin mukaan käräjänotaari oli käsitellyt asian ilman aiheetonta viivästystä, vaikka hänen olisi tullut pyytää lausumat hakemuksesta viipymättä eli viikon kuluessa hakemuksen vireille tulosta.

Käräjänotaarilla oli ollut velvollisuus vastata kantelijan 7.1.2020 toimitamaan tiedusteluun viipymättä. Käräjänotaari ei ollut vastannut tiedusteluun selvityksestään ilmenevän unohduksen vuoksi. Käräjäoikeus pahoittelee tästä inhimillisestä virheestä kantelijalle aiheutunutta mielihäpeää.

Käräjänotaari oli päättänyt pyytää edunvalvontaan esitetyltä henkilöltä lausuman hakemuksesta, koska hän oli katsonut, että lausuman pyytäminen ei ole henkilöstä esitetystä lääkärintuomion huolimatta ilmeisen tarpeetonta holhustoimilain 73 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin tavoin. Käräjänotaari oli toiminut tältä osin tuomarille kuuluvan harkittavalla tavalla. Haastemiehen tehtävänä oli puolestaan ollut hoitaa hänelle jaettu lausumapyynnön tiedoksiantotehtävä. Hän oli hoitanut tehtävän yleisesti noudatettavien toimiohjeiden mukaisesti. Yhteydenotto kanteliijaan ennen tehtävän suorittamista ei ollut tarpeen.

Asiassa ei ollut pyydetty holhustoimilain 79 §:n mukaista väliaikaista edunvalvojan määräystä. Sen antamisella olisi voitu vähentää kantelussa tarkoitettua asian käsittelyn viivästymisestä aiheutunutta haittaa.

3 RATKAISU

3.1 Oikeusohjeet

Perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi. Käsittelyn julkisuus sekä oikeus tulla kuulluksi, saada perusteltu päätös ja hakea muutosta samoin kuin muut oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja hyvän hallinnon takeet turvataan 2 momentin mukaan lailla.

Holhustoimilain 73 §:n 2 momentin mukaan asiassa, joka koskee edunvalvojan määräämistä täysi-ikäiselle, on sille, jonka etua on valvottava, sekä, jollei se olosuhteet huomioon ottaen ole ilmeisen tarpeetonta, hänen aviopuolisolleen varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Tilaisuutta tulla kuulluksi ei kuitenkaan tarvitse 4 momentin mukaan varata, jos kuulemistilaisuuden varaamista koskeva tiedoksianto olisi toimitettava oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 9 §:ssä tarkoitettua tuomioistuimen kuulutuksella. Jos kuulemistilaisuuden varaamista koskevaa tiedoksiantoa ei ole kuultavan tilan vuoksi saatu toimitetuksi sille, jonka etua on valvottava, tiedoksianto toimitetaan 5 momentin mukaan 82 §:n nojalla määrätylle edunvalvojalle. Jos edunvalvojan määrääminen oikeudenkäyntiä varten ei ole kuultavan oikeusturvan kannalta tarpeellista, kuulemisesta voidaan kuitenkin luopua.

Holhoustoimilain 78 §:n mukaan asiassa, joka koskee edunvalvojan määräämistä tai toimintakelpoisuuden rajoittamista, tuomioistuimen on omasta aloitteestaan määrättävä hankittavaksi kaikki se selvitys, joka on tarpeen asian ratkaisemiseksi.

Holhoustoimilain 91 §:n mukaan se, joka on saanut tiedon edunvalvonnan tarpeessa ilmeisesti olevasta henkilöstä, voi vaitiolovelvollisuuden estämättä ilmoittaa asiasta holhousviranomaiselle. Ilmoituksen saatuaan holhousviranomaisen tulee ryhtyä toimenpiteisiin edunvalvonnan tarpeen selvittämiseksi ja tehdä tarvittaessa käräjäoikeudelle hakemus edunvalvojan määräämiseksi.

Oikeudenkäymiskaaren 8 luvun 5 §:n mukaan, jos hakemusasiassa on varattava asiaan osalliselle tilaisuus tulla kuulluksi, käräjäoikeuden on kehotettava häntä antamaan kirjallinen lausuma hakemuksen johdosta. Tiedoksiantotavoista säädetään oikeudenkäymiskaaren 11 luvussa.

Hallintolain 23 §:n 1 momentin mukaan asia on käsiteltävä ilman aiheetonta viivytystä.

Hallintolain 31 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot ja selvitykset.

Valtion virkamieslain 14 §:n 1 momentin mukaan virkamiehen on suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä.

3.2 Yleisiä näkökohtia käsittelyajoista holhousasioissa

Asiat, joissa on kyse epäilyksestä sen suhteen, kykeneekö ihminen huolehtimaan omista taloudellisista ja muista henkilökohtaisista asioistaan, ovat ihmisen perusturvallisuuteen liittyvien tekijöiden näkökulmasta hyvin keskeisiä. Tähän nähden tällaisten asioiden käsittely olisi hyvä saada päätökseen mahdollisimman joutuisasti.

Holhoustoimilaissa tai oikeudenkäymiskaareissa ei ole erikseen säädetty edunvalvonta-asioiden käsittelylle erityisiä määräaikoja, joten asiaa tulee arvioida tuomioistuimen kyseessä ollen perustuslain 21 §:n ja holhousviranomaisen kyseessä ollen myös hallintolain 23 §:n nojalla. Asia tulee siten käsitellä ilman aiheetonta viivytystä. Tämän sääntelyn perusteella ei ole esitettävissä minkäänlaisia yleisiä enimmäis- tai vähimmäiskäsittelyaikoja eikä säännöksissä ole enemmälti oikeusohjeita sen varalle, kuinka käsittelyajan asianmukaisuutta tulee arvioida.

Tuomioistuinmenettelyn osalta on oikeudenkäynnin viivästymisen hyvittämisestä annetun lain 4 §:n 1 momentissa säädetty seikoista, joita otetaan huomioon, kun arvioidaan, onko oikeudenkäynti viivästynyt. Oikeudenkäynnin keston lisäksi otetaan huomioon erityisesti 1) asian laatu ja laajuus; 2) asianosaisten, viranomaisten ja tuomioistuinten toiminta oikeudenkäynnissä; 3) asian merkitys asianosaiselle.

Laillisuusvalvonnassa käsittelyajan asianmukaisuutta arvioidaan tapauskohtaisesti asian laadun ja tapaukseen liittyvien yksilöllisten olosuhteiden perusteella. Huomiota kiinnitetään muun muassa asian laajuuteen, vaikeuteen ja käsittelyn edellyttämien toimenpiteiden määrään sekä siihen, onko asian käsittelyssä sellaisia passiivisia ajanjaksoja, joiden aikana käsittely ei ole edennyt. Myös asian erityislaatu ja sen merkitys henkilön oikeusasemalle ovat arvioinnissa huomioon otettavia tekijöitä. Mitä suurempi merkitys ratkaisun lopputuloksella on henkilön jokapäiväiseen elämään, sitä ripeämpään käsittelyyn asiassa tulisi pyrkiä.

Edunvalvontaan määrääminen on eittämättä asia, joka vaikuttaa merkittävästi henkilön oikeusasemaan. Toisaalta on niin, että kun paitsi edunvalvontaan määrääminen myös jo edunvalvonnan tarpeen selvittäminen merkitsee aina merkittävää puuttumista henkilön yksityisyyteen, tästä seuraa velvollisuus selvittää ja käsitellä asia erityisellä huolella niin holhousviranomaisessa kuin tuomioistuimessakin. Tämä taas voi joissakin tapauksissa hyväksyttävällä tavalla myös pidentää käsittelyaikaa.

Asian viivytyksettömän käsittelyn vaatimus edellyttää myös selvitystoilta tiettyä ripeyttä. Asian ratkaisemiseksi tarvittavat selvitykset ja lausunnot tulee hankkia riittävän varhaisessa vaiheessa sekä mahdollisimman yksinkertaisia käytettävissä olevia ja lain mahdollistamia keinoja käyttäen. Selvitystä tulee hankkia vain siinä määrin kuin se on asian ratkaisemisen kannalta tarpeen. Samoin asiakirjojen mahdollinen täydentämisen tarve tulee hoitaa mahdollisimman tehokkaasti.

3.3 Digi- ja väestötietoviraston menettely

Edunvalvonnan tarpeen selvittäminen oli Digi- ja väestötietovirastossa kestänyt kolme kuukautta. Asian käsittelyn vaiheista saamani selvityksen ja edellä kohdassa 3.2 selostamieni arvioinnin yleisten lähtökohtien perusteella katson, ettei asiassa ole ilmennyt toimenpiteitäni edellyttävää lainvastaista menettelyä eikä velvollisuuden laiminlyöntiä.

3.4 Käräjäoikeuden menettely

Edunvalvonta-asian käsittely oli kestänyt käräjäoikeudessa runsaat neljä kuukautta. Asian käsittelyn vaiheista ja keston syistä saamani selvityksen perusteella sekä edellä kohdassa 3.2 esittämäni nähden katson, ettei asiassa ole käräjäoikeuden osalta ilmennyt toimenpiteitäni edellyttävää lainvastaista menettelyä eikä velvollisuuden laiminlyöntiä.

Tiedusteluun vastaamatta jättämisestä totean, että kyseessä on mitä ilmeisimmin ollut ennen muuta inhimillinen unohdus sen sijaan, että kyseessä olisi ollut tietämättömyys asianmukaisesta menettelystä.

Edellä todetun vuoksi ja kun asiassa ei muiltakaan osin ilmennyt selailaista, johon minun tulisi puuttua, kantelu ei käräjäoikeudenkaan osalta johda toimenpiteisiin.

4 LOPUKSI

Kantelu ei tässä yksittäisessä tapauksessa johda toimenpiteisiin holhousviranomaisen eikä käräjäoikeuden osalta. Lähetän niille päätökseni tiedoksi.

Lisäksi katson aiheelliseksi todeta vielä seuraavan.

Edunvalvonnan tarpeen selvittäminen oli nyt tullut vireille holhousviranomaisessa holhoustoimilain mukaisella ilmoituksella edunvalvonnan tarpeessa olevasta henkilöstä. Tämä tarkoittaa, että holhousviranomaisen ei lopullisesti ratkaise asiaa vaan toimii tarvittaessa hakijana käräjäoikeudessa. Näin ollen asian kokonaiskäsittelyaikaan vaikuttaa vielä se aika, joka hakemuksen käsittelyyn kuluu tuomioistuimessa.

Sen paremmin holhousviranomaisen kuin tuomioistuimenkaan käsittelyajat (kolme kuukautta ja runsaat neljä kuukautta) eivät yksittäin tarkastellen ole nyt olleet moitittavia. Vaikka holhousviranomaisen ja tuomioistuin eivät ole vastuussa toistensa käsittelyajoista, yksittäisen asianosaisen tai asiaan osallisen näkökulmasta kyse on kuitenkin yhdestä kokonaiskäsittelyajasta. Kokonaiskäsittelyaika oli nyt muodostunut varsin pitkäksi eli yli seitsemäksi kuukaudeksi, mitä pidän lähtökohtaisesti pitkänä ja varsin ongelmallisena.

Erityistapauksissa on sinänsä mahdollista antaa käräjäoikeuden lausunnossa mainittu holhoustoimilain 79 §:n mukainen väliaikais määräys, jolla voidaan vähentää asian käsittelyn viivästymisestä aiheutunutta haittaa. Pykälän 1 momentin mukaan asiassa, joka koskee edunvalvojan määräämistä tai toimintakelpoisuuden rajoittamista, tuomioistuin voi antaa väliaikaisen määräyksen. Jos asiaa ei voida viivyttää, määräys voidaan antaa kuulematta sitä, jonka edun valvomisesta on kysymys, sekä muita 73 §:ssä mainittuja henkilöitä. Väliaikainen määräys on voimassa, kunnes tuomioistuin antaa asiassa päätöksen, jollei määräystä sitä ennen peruuteta tai muuteta. Väliaikaiseen määräykseen ei saa hakea muutosta.

Koska väliaikais määräys viivästyksen välttämiseksi mahdollistaa asian ratkaisemisen epätäydellisen oikeudenkäyntiaineiston perusteella, sitä ei mielestäni voi pitää automaattisena ratkaisuna kaikkiin viivästystilanteisiin tai holhousviranomaisen käsittelyn mahdollisten viivästysten paikkaamiseen, vaan lähtökohdan tulee olla, että tuomioistuin kykenee käsittelemään asian tavanomaisessa järjestyksessä asiaan osallisten menettelylliset oikeudet turvaavalla tavalla ilman aiheetonta viivästystä.

Olen vastikään (9.6.2021) ratkaissut samantyyppisen asian, jossa kokonaiskäsittelyajaksi oli holhousviranomaisessa ja käräjäoikeudessa muodostunut noin 15 kuukautta. Koska asian käsittely oli kestänyt holhousviranomaisessa lähes vuoden, annoin sille huomautuksen lainvastaisesta menettelystä. Käräjäoikeuden noin kolmen kuukauden käsittelyaika ei sen sijaan antanut aiheita toimenpiteisiin (EOAK/1431/2020; ks. www.oikeusasiat.fi).

Digi- ja väestötietovirasto on kanteluasian EOAK/338/2021 käsittelyn yhteydessä toimittanut pyytämiäni tietoja edunvalvonta-asioiden käsittelyajoista (DVV/728/2021).

Edellä todetun perusteella katson aiheelliseksi vielä laajemmin yleisellä tasolla tarkastella sitä, millaiseksi muodostuvat nimenomaan edunvalvontaan määrittämisestä koskevien asioiden kokonaiskäsittelyajat tilanteissa, joissa asia tulee kärjäoikeudessa vireille holhousviranomaisen hakemuksesta holhousvoimilain 91 §:n mukaisen ilmoituksen käsittelyn seurauksena.

Tässä tarkoituksessa pyydän Digi- ja väestötietovirastoa ensi vaiheessa toimittamaan minulle edellä mainituista asioista käsittelyaikatiedot vuodelta 2020. Pyydän ilmoittamaan, miten kauan kunkin edunvalvontailmoituksen käsittely on kestänyt Digi- ja väestötietovirastossa ja milloin kärjäoikeus on ratkaissut asian. Mikäli aineiston määrä antaa siihen aihetta, tarkastelun aikaväliä on mahdollista erikseen sovitavalla tavalla tarkistaa.

Pyydän toimittamaan tiedot 30.9.2021 mennessä. Tämän jälkeen arvioin erikseen, onko ja missä määrin asian käsittelyä aiheellista jatkaa eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 4 §:n nojalla omasta aloitteesta.